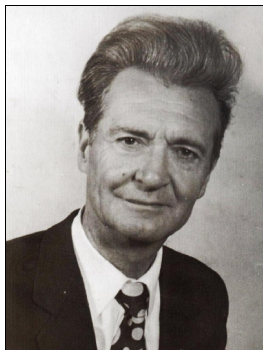

Fonoteca arhivei de folclor „Oasile Adăscăliței”
Vol. 3, Jocuri și cântece bătrânești

Asta-i hora din străbuni

*Memoriei profesorului și etnologului
Vasile Adăscăliței (1929-2007)*

La horă, Cuci-Vaslui, 1904. Foto: ing. Georges d'Albon
© Muzeul Etnografic al Moldovei – Iași

**FONOTECA ARHIVEI DE FOLCLOR
„VASILE ADĂSCĂLIȚEI”
VOL. 3 – JOCURI ȘI CÂNTECE BĂTRÂNEȘTI**

ASTA-I HORA DIN STRĂBUNI

Text & antologie: Lucian-Valeriu Lefter

Iași, 2019

Consiliul Județean Vaslui
Centrul Județean pentru Conservarea
și Promovarea Culturii Tradiționale Vaslui

Editor: Lucian-Valeriu Lefter
Grafică: Anca Isabela Iacob

Coperta I: Theodor Aman, *Hora țărănească*, 1890
Coperta IV: Nicolae Grigorescu, *Horă*, 1864

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Asta-i hora din străbuni / text & antologie: Lucian-Valeriu Lefter. - Iași :
PIM, 2019
ISBN 978-606-13-4871-8

I. Lefter, Lucian-Valeriu (text ; antolog.)

821.135.1

„ASTA-I HORA DIN STRĂBUNI”

„Sentimentul spațiului propriu culturilor primitive evocă cercul. Se impune o apropiere între acest fenomen remarcabil și faptul că și pentru dans prima formă spațială a fost cercul”¹, scria muzicologul Curt Sachs, în 1938. Aici, putem afla explicația celui mai vechi dans, hora, de cerc ocrotitor al unui obiect, cu rolul magic de asimilare a puterii acestuia, urmând modelul mișcării circulare a astrelor cerești. În repertoriul coregrafic popular românesc, *hora*, numită în Bucovina *jocul cel mare bătrânesc*, este caracterizată de Ovidiu Bîrlea drept un „dans festiv înaintea tuturor”, care „impune jucătorilor acea ținută dreaptă a bustului, întrucâtva chiar emfatică, privirea deschisă și jovială, lăsând câmp deschis trăsăturilor sufletești pricinuite de conspectarea celor prinși în lanț. Ea e prin excelență un dans apolinic, cu liniște

¹ Apud Șerban Anghelescu, *Farmecul discret al etnologiei. Eseuri*, București, 2013, p. 118.

și grație, departe de zbuciumul celor care impun eforturi și mișcări vijelioase. Pare a fi, în primul rând, dansul echilibrului sufletesc, înclinat în asemenea ipostază spre o afirmare a personalității pe linia măreției îmbinate cu grația”².

Spre deosebire de horă, sârba se joacă în ritm aprins, cu pași săltăreți. Adesea, ambele fiind dansuri mixte, sârbele alternează cu horele din nevoia de a „compensa zbuciumul dionisiac cu cumpătarea apolinică”³. Chiar dacă numele jocului indică o origine balcanică, vecinii noștri de la sud de Dunăre o numesc *horă românească*; probabil, alături de horă, sârba aparține unei mai vechi moșteniri.

Ritmul *sârbei* atinge apogeul cu *brâul*, un dans de o mare vivacitate, pasionat, un joc bărbătesc cunoscut și sub alte denumiri locale, precum *corăbeasca* și *ursăreasca* ori *țigăneasca*, care se distinge prin numeroase bătăi distribuite în cadrul ritmului, însă dinamismul și bruschețea mișcărilor a impus nevoia ca lanțul bărbătesc să se țină compact, prin prinderea cu

² Ovidiu Bîrlea, *Eseu despre dansul popular românesc*, București, 1982, p. 70.

³ *Ibidem*, p. 73.

mâna de brâul vecinului, de unde și numele dansului. Odată cu dispariția costumului popular, mai cu seamă a brâului, practica a fost înlocuită cu ținerea de umeri sau de mâini, ca la hore.

Modernizarea societății românești a însemnat și apariția unor noi dansuri, precum *valsul*, alături de cele care prin însăși numele lor trădează originea: *polca*, *mazurca* și *rusasca*⁴, din spațiul polono-ucrainean, toate contribuind la îmbogățirea repertoriului românesc cu noi forme de dansuri adaptate ritmurilor de *hore* și *sârbe*, care deja se dansau atât tradițional, în cerc, cât și în perechi. Avem în vedere grupul celor 22-24 de dansuri, după cum încă și le mai aminteau cei intervievați de profesorul Adăscăliței

⁴ La 1813, lăutarii ofereau deja un repertoriu diversificat; pentru „poporul de jos”: *hora*, *mocăneasca*, *brâul*, *corăbeasca*, *sârbeasca* etc., iar pentru „boieri”: *valțul*, *mazurca*, *cracoveanca* etc., cântate doar în saloane (Mihail Gr. Poslușnicu, *Istoria muzicii la români. De la Renaștere până în epoca de consolidare a culturii artistice*. Cu 193 de chipuri în text, București, [1928], p. 595. Pentru varietatea acestor jocuri, v. G. T. Niculescu-Varone, *Dicționarul jocurilor românești. Coregrafie populară*, București, 1931.

cu studenții și colaboratorii săi, acum aproape jumătate de secol, performate la sărbători și la diferitele ocazii din viața satului: *Hora, Sârba, Bătuta, Corăbeasca, Floricica, Ciobănașul, Rața, Polobocul, Sfredelușul, Coasa, Zurgălăul, Sperla, Țigăneasca Lelița, Polca, Rusasca, Mazurca, Galopul, Stejărelul, Pădurețul, Alunelul, Șapte fete* etc. interpretate, din vechime, la frunză, fluier, caval, trișcă, tilincă și cimpoi sau la vioară, cobză și taraf, ulterior de către alămurile fanfarelor țărănești, continuatoare a celor militare, apărute începând cu 1830 și generalizate la 1880 în cadrul regimentelor de infanterie⁵, formate preponderent cu nemți și italieni, dar și cu polonezi, cehi ș.a.

În ansamblul spațiului românesc, aflat la confluența ariilor coregrafice, la est și sud de Carpați, au predominat jocurile de grup, specifice spațiului balcanic, în timp ce în Transilvania propriu-zisă, aflată într-o altă zonă de influență, s-a manifestat atât prelungirea sud-estică a jocurilor de perechi europene, cât și

⁵ Mihail Gr. Poslușnicu, *op. cit.*, pp. 552 și 559. Între cele câteva excepții se afla fanfara Regimentului 25 Infanterie din Vaslui, condusă de ardeleanul Bârsan.

vechiul joc fecioresc, executat în ceată. Zona vestică, din Oaş până în Banat, cuprinde regiuni mai conservatoare⁶.

Trecerea timpului dă măsura tuturor lucrurilor, astfel că, acum, în umbra istoriei revoluate, aceste jocuri pot fi așezate alături de cântecul epic bătrânesc, cunoscut și sub numele de baladă, intrat de multe decenii „în declin și în destrămare”⁷. Apanaj al lăutarului profesionist, execuția unui asemenea cântec reprezenta un eveniment artistic esențial în vatra satului, unic într-o lume a oralității, dar care a sucombat odată cu apariția culturii livrești, a cinematografului, a radioului și a televiziunii, care au înlocuit „vechiul mod și singurul mod de a trăi artistic”⁸. De altfel, prin însăși înregistrarea acestor cântece a fost marcat crespuculul culturii populare, fiind culese ultimele pâlپări, urme palide ale vechilor cântece epice de odinioară, în sensul în care „înregistrarea pe bandă a baladelor, ca și editarea lor cu ani în

⁶ Ovidiu Bîrlea, *op. cit.*, pp. 98-100, 107-108.

⁷ Adrian Fochi, *Cântecul epic tradițional al românilor. Încercare de sinteză*, București, 1985, p. 28.

⁸ *Ibidem*, p. 29.

urmă, nu era altceva decât începutul sfârșitului pentru rapsozi”⁹, în munții Balcani, parafrazând o creație literară care caută să identifice urmele eposului homeric. Evenimentele remarcabile au pierdut prilejul de a fi cântate în versuri, într-o zicere „ca o recitare melodică”, în care „partea de cântec întovărășește partea de poezie, o recheamă în minte [...], o întreține, îndemnând și încălzind pe «zicător», o adaugă și o preschimbă însă, prin căldura creatoare care-l cuprinde pe acesta încetul cu încetul”¹⁰. În acest fel, la 1883, lăutarul Brăilei, Petrea Crețul Șolcan, reușea să cânte din memorie 7000 de versuri în decurs de 3-4 zile, ceea ce înseamnă 11 cânturi din *Iliada* lui Homer și nouă din *Eneida* lui Vergiliu¹¹.

⁹ Ismail Kadare, *Dosarul H. Monstrul*, Traducere și note de Marius Dobrescu, București, 1999, p. 87.

¹⁰ N. Iorga, *Istoria literaturii românești*, I, ediția a II-a, București, 1925, p. 34.

¹¹ Mihail Gr. Poslușnicu, *op. cit.*, p. 600.

Asemenea cântece aparțin eposului eroic, precum cele din ciclul Novăceștilor¹² și cele haiducești¹³, dar și baladei familiale¹⁴, deoarece, după cum s-a putut constata, „comunitățile țărănești tradiționale n-au celebrat în cântecele și poveștile lor o viață cotidiană echilibrată”¹⁵.

¹² Al. I. Amzulescu, *Cântecul epic eroic. Tipologie și corpus de texte*, București, 1981: Gruia lui Novac și zâna (p. 267-269), Gruia lui Novac și crâșmărița (pp. 327-331); Lucia Berdan, *Balade din Moldova. Cercetare monografică*. Cu un capitol de etnomuzicologie de Viorel Bârleanu și Florin Bucescu, Iași, 1986, nr. 14, pp. 28-30 (*Novac. Anița crâșmărița*).

¹³ Al. I. Amzulescu, *op. cit.*: *Cântecul lui Radu* (pp. 556-558), *Cântecul lui Bahnă* (pp. 567-568), *Ghiță Cătănuță* (pp. 693-699). Pentru o variantă la *Dragoș și Ghiță Cătănuță*, v. și Lucia Berdan, *op. cit.*, nr. 41 și 113, pp. 86 și 193-196.

¹⁴ Al. I. Amzulescu, *Balada familială. Tipologie și corpus de texte*, București, 1983: *Vălean* (p. 325), *Nevasta vândută* (pp. 369-370), *Chiralina* (pp. 376-377), *Logodnicii nefericiți* (p. 314), *Blestemul mândrei* (p. 338-339), *Nevasta fugită* (p. 372-376); pentru alte variante, v. și Lucia Berdan, *op. cit.*

¹⁵ Șerban Anghelescu, *op. cit.*, p. 92.

În categoria creațiilor epice intră și cântecele de cătănie și război, mai cunoscute fiind cele vechi, din vremea Marelui Război¹⁶, așa cum am arătat în precedentele volume ale fonotecii, cântecul roșiorului fiind un laitmotiv ale acestora¹⁷, însă cele privitoare la cel de-Al Doilea Război Mondial au rămas necunoscute, supuse cenzurii ideologice a regimului comunist, așa încât publicarea lor acum reprezintă o restituire necesară și așteptată.

Cântecele epice din această fonotecă sau variante ale acestora se regăsesc în volumele lui Vasile Adăscăliței și ale colaboratorilor săi, apărute în decursul timpului cu sprijinul centrelor

¹⁶ C. Rădulescu-Codin, *Literatură populară*, I, *Cântece și descântece ale poporului*. Cu 50 arii populare. Ediție critică de Ioan Șerb și Florica Șerb. Studiu introductiv de Dan Simonescu, București, 1986; au fost adunate 71 de cântece de cătănie (pp. 430-450), printre care și o variantă a cântecului *Are mama trei băieți* (nr. 22, p. 436), înregistrată și în această fonotecă (vol. 1, nr. 1; vol. 2, nr. 70).

¹⁷ Cunoscute, de pildă, și în varianta vrânceană: *Măi soldate vânător* (Lucia Berdan, *op. cit.*, nr. 57, pp. 117-118), regăsit în această fonotecă, în varianta vasluiană: *Măi soldate roșior* (vol. 1, nr. 18 și 19; vol. 2, nr. 69).

județene de creație populară¹⁸. Totodată, în aceste volume pot fi regăsite și alte tipuri de cântece, precum cele de dragoste, de lume sau strigături de joc¹⁹, incluse și în acest volum al fonotecii de folclor, precum strigătura de la Oșești-Vaslui: „Asta-i horă din străbuni/ Făcătoare de minuni”, al cărei mesaj păstrează sensul primordial al horei.

Cel de-al treilea volum cu piese din fonoteca arhivei de folclor „Vasile Adăscăliței”, (fosta arhivă a Seminarului de Folclor a

¹⁸ De pildă: *Folclor din ținutul Rădăușilor*. Culegere îngrijită de V. Adăscăliței și Ion H. Ciubotaru, Suceava, 1969, pp. 189-202; V. Adăscăliței, *Folclor din împrejurimile Sucevei*, Suceava, 1972, pp. 51-58; Vasile Adăscăliței, *Soare, soare, frățioare! Restituiri etnografice*, Ediție îngrijită și studiu introductiv de Lucian-Valeriu Lefter, Iași, 2014, pp. 180-192, sau volumul: Dan Ravaru, Silvia Ravaru, *Folclor literar de pe Valea Tutovei*, Piatra Neamț, 2001, pp. 59-89.

¹⁹ Alături de volumele amintite, v. Silvia Ciubotaru, *Strigături din Moldova. Cercetare monografică*. Cu un capitol de etnomuzicologie de Viorel Bârleanu și Florin Bucescu, Iași, 1984; aici, regăsim, de pildă, strigături sau chiuituri cântate din Frătăuții Noi, înregistrate în aceeași perioadă, precum cele ale Virginiei Moisuc, din 1974 (v. nr. 31, în acest volum).

Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași), cuprinde jocuri sau melodii de joc și cântece populare, precum și câteva creații folclorice noi, în care dragostea de viață este exprimată, deopotrivă, prin laudă și satiră necruțătoare, având rol de catharsis al țăranului român, de îndreptare a viciilor sale în cadrul comunității, la șezători și sărbători de peste an, alături de care se află cântecele bătrânești evocatoare de modele mitice, întâmplări legendare și eroice.

Transcrierea cântecelor în graiul huțul al limbii ucrainene se datorează doamnei dr. Katerina Kojuhar, de la Institutul Patrimoniului Cultural din Chișinău, cu sprijinul domnului Silviu Andrieș-Tabac. Transcrierea și traducerea cântecului țigănesc aparține domnului Daniel Cercel din Băcești. Tuturor le mulțumesc pentru binevoitoarea colaborare.

Volumul se încheie cu o *addenda*, care cuprinde cântece de cătănie și război, alături de câteva cântece doinite. Ordinea pieselor urmează criteriile volumelor precedente, fiind numerotate cu cifrele corespunzătoare din catalogul fonotecii.

TEXTE

133. Strigături la joc (I)

Frunzuliță rug de mure,
Hora noastră merge aiure.
Las' să meargă mai departe
Că-s băieți din multe sate.

Foaie verde pădureț,
Hai la horă, măi băieți,
Care vreți, care puteți,
Care nu, mai rămâneți.

Horele, horele-mi plac,
Horele-n pământ mă bag.

Fata care joacă bine
Ado, Doamne, lângă mine.
Cine joacă lângă mine
Toată vara-i merge bine.

Asta-i hora horilor,
Hora oșeștenilor.
Unde joacă oșeștenii
Dedesubt pământul geme.

Mușamaua, mușamaua,
Am făcut toată dambalua.
Foaie verde, busuioc,
Om de frunte treci la loc.

134. Strigături la joc (II)

Frunzuliță busuioc,
Hai la hora cea cu foc.

Asta-i horă din străbuni,
Făcătoare de minuni!
Asta-i hora horelor,
Dragostea nevestelor!

Asta-i horă de plăcut,
Făcută la meșteșug,
Cu bătuta mă usuc.

Nu te uita, lele hăi,
Că mi-s pantalonii răi,
Din păcate, nu-s ai mei
Și plâng iară după ei.
Nu te uita la obiele,
Din păcate nu-s a mele.
Nu te uita că joc bine,
C-așa joc în sat la mine.
Nu te uita că joc rău,
C-așa joacă neamul meu.

Cine joacă și nu strigă
E-nfundat cu mămăligă.
Asta-i hora horelor,
Hora oșeștenilor.

Cine joacă mijlocelu'

Doamna cu ibovnicelu'.
Las' s-o joace, nu-i păcat,
Că i-o fost amurezat.
De băut și de mâncat.
Faceți nunta-n popușoi
Și ne chemați și pe noi.
După nuntă, cumătrie
Să formați gospodărie.

Fată mare jucăușă,
Du gunoiul după ușă.
Lasă, bade, că l-oi da
După ce m-oi mărita.

Nu te uita la opinci
Că doar n-o să le mănânci.
Nu te uita la obiele
Că sare dracu' din ele.

Foaie verde siminoc,
Pân' la nuntă trag un foc.

Cine joacă și nu strigă
Face-i-s-ar gura strâmbă.

Foaie verde de răchită,
Fii pereche potrivită,
Uite, uite, uite-așa
Cu gagica altuia.

Foaie verde foi ș-o iască,
Asta-i horă bătrânească.

12. Toată noapte-am tremurat

Lâng-un colțisor de gard
Pentr-un pui de sărutat
C-așa-i omul blăstămat. [...]
Ție, mamă, ți-am mâncat
C-ai avut părul rotat.
Făcea părul pale, pale
Și rochița rotocoale,
Când o vede neica moare.

Hai, dor, și iar, dor,
Ia-mă-n brațe, pușor,
Ia-mă-n brațe, prinde-mă,
Și pe pat aruncă-mă,
Pe obraz sărută-mă.
Cum mi-a lăsat Dumnezeu
Ce-oi iubi să fie al meu
Și să mor când oi vrea eu.
Să mă-ngroape unde oi zice
La sânul cu două țate.
În ușa bisericii,
În calea ibovnicii.
Când o trece să se-nchine
Să dea cu ochii de mine
C-amândoi am trăit bine.
Hai, dor, și iar, dor,
Ia-mă-n brațe, pușor,
Ia-mă-n brațe, prinde-mă,
Și pe pat aruncă-mă,
Pe obraz sărută-mă.

18. Foaie verde iarbă crudă

Mulți mai au pe mine ciudă.

Lasă ciudă să le fie,

Eu îmi văz de gospodărie.

Dă-le, Doamne, la dușmani,

Dă-le car cu patru boi,

Ie-le ochii de-amândoi.

Dă-le car cu patru roate,

Ie-le mâinile din coate.

Foaie verde trei grane,

Cine poate, tot mai poate,

Cine nu, stă deoparte.

Foaie verde grâu mărunț,

Da-o Dumnezeu un vânt

Să de gardul la pământ,

Să rămână numai parii

Să se spânzure dușmanii.

26. Foaie verde fir săcară,

Aseară și alaltăseară, Leano,

M-o pus bărbățelul-n fiară.

De m-ar pune mâne noapte,

De iubit nu mă las moartă.

Săracul, săracul bărbatul meu,

Ologi-l-ar Dumnezeu!

Săracul bărbatul meu

El muncește și eu beu.

El muncește cu ciocanul

Și eu beu cu kilogramul.

Săracul, săracul bărbatul meu

El muncește și eu beu.

El muncește cu barda

Și eu beu cu vadra.

Săracul, săracul bărbatul meu,

Ologi-l-ar Dumnezeu!

Decât să mi-l ologească,

Ochii din cap să-i plesnească,

Căci în loc să fii la foc

Și prin casă vede tot.

Hai, bărbate, de mănâncă

Usturoi cu mămăligă,

Lapte acru-ntr-o liulea

Mămăligă pe-o surcea.

29. Și iar verde matostat

M-a cerut băiet din sat,
Și părinții nu m-au dat.
M-a cerut băiet din lume,
La părinți le-o părut bine.
Și la două luni de zile
Vine maica pe la mine,
Să vadă dac-o duc bine.
Fată, dac-o duci bine,
Un' ți-i carnea de pe tine?
Am dat-o, maică, la vecine,
C-așa-i viața prin străine.
Carnea și ciolanele
Le-au mâncat dușmancele.
Că azi îi bine, mâne-i bine,
Mi-au mâncat viața din mine.
Pământ negru și-nchegat,
Suvenir de la bărbat.

35. Și iar verde și-o sipică

Măi Ioane, Ionică,
Dac-ai avut gând de ducă
La ce m-ai prins ibovnică?
Eu te-am prins când erai mică,
Erai tare frumușică.
Dar acum te-ai făcut mare
Te iubește orișicare.
Te iubește bun și rău
Și nu știi care-i al tău.
Te-a iubit băiat frumos
N-ai avut, dragă, folos.
Te-a iubit băiat cu carte
N-ai avut, drăguțo, parte.
Stăi, trenule, nu pleca
Că mă-mbrac cu mantaua.
Să mă-ncing cu centura,
Să sărut ibovnica.
Eu mă duc, dorul rămâne,
Rămân dragă la tine.
Să mi-l păstrezi, dragă, bine

Să-l pui în odaia ta,
Sub cap un' te-i culca.
Să-l pui stânga căpătâi,
Cu dreapta să mi-l mângâi.

40. Cântă cucul în pădure,

De-ar cânta, precum știu eu
Și să mor când oi vrea eu
Să mă-ngroape unde-oi zice.
La pieptul cu două țate
C-acolo-i dragostea dulce.
Eu o fac și altu-o ia,
Eu o fac cu vorbele
Ș-altu-o ia cu brațele.
Ionel, când oi pleca,
Să dai pe la poarta mea
Să-ți dau flori și micșunele.
Să nu-ți pai' armata grea,
Să-ți pai' armata ușoară
Ca pana de rândunică.
Cine are ibovnică

Tare pare noapte mică
Și plapuma ușurică.
Cine n-are ibovnică
Tare pare noaptea mare
Și plapuma grea-n spinare
Tocmai ca piatra de moară.

47. Ghiță Cătănuță

Cine se plimbă pe uliță?
Sava [Săvai] Ghiță Cătănuță
Și cu a lui dalbă mândruță,
Cu doi bani în punguliță
Și cu doi în buzunar.
Zice că are și el bani.
Cu vo câțva catârasi
Încărcați de gălbenași.
Că-i sunt lui Ghiță drăgălași.
Cu doisprezece lăutari.
Iar Ghiță când se plimba
Mândruța așa zicea:
Alei, mândrulița mea,

Noi de când ne-am luat
Pe la socri n-am mai dat.
Pun'te mândră de-mpletește
La colaci de dăsași,
Și-o păpușă dintr-o mirtă
Și covrig dintr-un mertic.
Mândra când îl auzea
Tare bine că-i părea.
Mâneci albe sumeșea
Ș-apoi pâne plămădea
Și colaci mari-mpletea.
În dăsași că mi-i punea
Și pe cai încălecau
Și pin codri apucau.
Pe potice și pin codri
Tot la drăgălași de socri.
Iar pin codri când mergea
Ghiță-n loc că se oprea
Și din gură povestea:
Mândro, mândrulița mea,
Noi de când că ne-am luat

Pe la socri n-am mai dat.
Mândro, mândrulița mea,
Noi de când că ne-am luat
Un cântec n-ai cântat.
Cântă-ți, mândră, cântecu'
Că ni-i drag ca sufletu'.
Mândra-n loc că se opri
Și la Ghiță se uita
Și din gură-i cuvânta:
Alei, Ghiță Cătănuță,
Eu am chipul fimeiesc
Da' am glasul haiducesc.
Când oi începe a cânta
Frunza-n codru s-o mișca,
Văile or răsună
Și Pântea ne-o auzi
Și-nainte ne-o ieși.
Lasă, mândră, să n-ai teamă,
Cântă-ți, mândră, cântecu'
Că mi-i drag ca sufletu'.
Mândra-ncepe a cânta

Frunza-n codru se mișca
Și Pântea o auzea
Și-nainte că-i ieșea.
Ghiță, futu-ți crucea ta,
Ce cați pe moșia mea?
Lasă, Pânte, că n-ai teamă,
Că n-am venit cu calul
Să-ți fac stricăciune mare,
Ci-am venit numai călare
Nicio stricăciune n-are.
Iar dacă ai poftă să-ți plătesc
Îți plătesc ce Ț-am stricat.
Să-mi dai paloșul de vamă
Că te fac acum păstramă.
Paloșul nu ți l-oi da,
Odată cu viața mea.
Că ni l-a dat socru-meu
Să-mi apăr capul cu el
Și la bine și la rău
Cum o vrea Dumnezeu.
Să-mi dai mândra ta de vamă

Că te fac acum păstramă.
Mândra de vamă nu ți-o dau,
Că ni-a dat-o soacră-mea
Ca să-mi mângâi zilele
Și tinerețele.
Ei la luptă se luară
Zi de vară până-n sară.
Ghiță când s-opre
Și la mândra iar striga:
Vino, mândră, de taie bârnețu'
Că mă răpune lotrețu'.
Iar mândra în loc se oprea
La Ghiță se uita
Și din gură că zicea:
Oricare vor dovedi
Tot un bărbățel vor fi.
Și la Ghiță se ducea
Și brăcinaru-i tăia.
Ghiță din picioare azvârlea
Șălvarii îi lepăda
Și mai ușor se făcea

Și pe Pântea că-l trântea
Și capu' i-l reteza.
Și pe cai-ncăleca
Și prin codri apuca.
Prin codri și pe potici
Tot la drăgălași de socri.
În poiană când mergea
Căchiți multe că era.
Iar Ghiță că se oprea
Și din gură că zicea:
Mândră, căchița pe care-o vezi
De-o vrea bunul Dumnezeu
Îi fac vârf cu capu' tău.
La căchiță ajungea
Capul mândrei i-l tăia
Și cu el vârf căchiței făcea.
Iară Ghiță ce-mi făcea
Țățele mândrei tăia
În dăsași și le punea
Și la socri tot mergea.
La socri când ajungea

Socrii frumos l-o întreat:
Ghiță, un'e ți-i mândra?
Iară Ghiță țățele arăta.
Socrii nu se supăra
Și pe Ghiță îl cinstea.
Iară soacră-sa le lua
Mâncare lui Ghiță făcea
Otravă într-însa punea.
Iar Ghiță când o videa
Și din gură o striga:
Soacră, soacră,
Vin' de-ți gustă mâncarea!
Soacră-sa se rușina
Din mâncare că gusta
Jos la pământ că cădea.

52. Și iar verde flori de tei,
Ce frumoși-s ochii tăi.
Ci ochi negri la mândra
Să-i vândă i-aș cumpăra.
I-aș plăti cât ar costa

Și să-i leg într-o basma
Să-i sărut eu când oi vrea.
Sara și dimineața
Și peste zi când oi vrea.
Ce frumoși sunt ochii mei,
Ci ochii mei și cu-a matală
Face-s-or colo pe vale
Buchete de lăcrămioare
Să le adune domnișoare.

60. Șapte fete pe-un colac

Și colacu-i de mohor.
Șapte fete pe-un topor
Și toporu-i de oțal.
Șapte fete pe-un ghițal
Și ghițalu' n-are mamă.
Șapte fete pe-o cârlană
Și cârlana n-are niță.
Șapte fete pe-o căchiță
Și căchița n-are vârf.
Șapte fete pe-un sovârf

Și sovârfu' s-o uscat
Dar fetele s-o-necat, Gheorghe.

63. Foaie verde de-o cucută,

M-aș duce și eu la nuntă,
Dar mi-i nevasta urâtă!
Cu ce drag să stau la masă
Când văd alta mai frumoasă,
Cu cine să chefuiesc,
Cu cine să mă iubesc!
Fir-ai tu să fii de naș,
Cu cine mă cununași!
Cu propeaua gardului,
Cu urâta satului.
Ah, nașă, ce urâcioasă,
N-ar da cu mătura-n casă.
Nici prin casă, nici prin tindă,
Îi numai cu ochii-n oglindă.
Dimineața când se scoală
Nici pe față nu se spală,
Și-ncepe a cata prin oale

De n-a rămas ceva de-aseară.
De vede că n-a rămas
Începe-a fornăi pe nas
Și s-așază lângă vatră,
Doamne, hâdă-i, nespălată!
Dar s-o vezi în capul gol
Fug și boii din ocol,
Și-un ghițăl închiedicat
O fugit pân' ce-o crăpat!

64. Nevasta vândută (I)

Foaie verde doi bujori,
Mi-i bărbatul băutori,
Mi-a băut două comori
Și doi boi ca două flori,
Și-ncă o mai rămas dator
La un hoț de negustor.
Negustoru' mi-l întreba:
Măi omule, dumneata
Ce faci cu datoria?
Omul sta și se gândea,

Și-nspre casă c-o lua.
Acasă când ajungea,
Nevasta mi-l aștepta.
Punea masa să mănânc.
Strânge masa, nu mănânc,
Hai la târg, ca să te vând.
Și-i punea curmeiu-n gât
Și-o ducea miercuri la târg.
Și pleca pe-un drum mai mare.
La o jumăta' de cale,
Se-ntâlni cu-un turc călare.
Bună ziua, turc călare!
Iar turcul mi-l întreba:
De vânzare-i nevasta?
De vânzare, turc călare.
Și cât îi cere pe ea?
Numai mia și suta.
Lasă suta și ia mia,
Și-mi dă mia pe Maria.
Turcul sta și se-npăca,
Iar femeia lăcrăma.

Taci, femeie, nu mai plânge,
Căci la bune curți te-oi duce!
Ardă-ți curțile pe tine
Cum arde inima-n mine!
Acasă se întorcea,
Iar copilașii îl întreba:
Unde-i mama, tătucăi?
Maică-ta-i în deal la cruce,
Să v-aducă pâine dulce.
Copilașul cel mai mare
Își lua la el mâncare
Și plecă prin mahalale.
Într-un colț de mahala
Iacă și mămica mea.
Haide acasă, mămuicăi!
Nu pot merge, dragul meu,
Căci tătai-tău e rău.

74. Cântecul lui Peneș

Bate vântul sus, la soare,
La Iași, la grosul cel mare,

Șade Peneș la-nchisoare.
Și nu șade de mulți ani,
De cinci ani și nouă luni
Și cinsprece săptămâni.
Maică-sa, când auzea,
La-nchisoare se ducea,
Pe Peneș poate-l scăpa.
Peneș, când el mi-o vedea,
Din gură așa-i zicea:
Na-ți, măicuță, maica mea,
Na-ți cheia de la lăcată
Și descuie-n grajd de piatră!
Sunt trei cai, de la trei crai!
Unu-i negru ca corbul,
El mă scapă, sărmanul;
Altu-i roșu ca focul;
Altu-i albu ca omătul,
El nu vine, sărmanul!
Albul că mi-l aducea,
Albul din picior bătea
Și din nări că sforăia,

Temnița nu se clinea.
Pe roșul mi-l aducea,
Roșul din picior bătea
Și din nări că sforăia,
Temnița se legăna.
Pe negru mi-l aducea,
Negru din picior bătea
Și din nări că sforăia,
Temnița se despica,
Peneș afară ieșea,
Picioru-n scară puneă,
Pe maică-sa c-o lua
Și din gur-așa zicea:
Mărie, Sfinția Ta,
Futu-ți cruce mâni-ta,
C-ai promis să mă cununi
Cu nănașul paloșul
Și nănașa sabia.
Fi-ți-ar toate-a dumneta,
Căci eu de-acum tot mă duc,
Mă duc, mă duc ca corbul

Și nu mă mai vezi, sărmanul!

87. Blestemul mândrei

Și-am iubit în vremea mea
Doi ochi negri la mândra.
De-aș avea i-aș cumpăra,
Când mi-i dor, i-aș săruta.
Puiule, să te însori
Și să faci nouă feciori
Și la urm-o copiliță
Să te ducă de mânăuță.
Să vii și la poarta mea
Ca să-ți dau și eu ceva.
Să-ți dau o mână de tărăță,
Că ți-am fost a ta drăguță.
Și-o mână de grâu uscat
Că mi-ai fost al meu amant.
Puiule, să te însori
Și să faci nouă feciori.
Căci și eu m-oi mărita
De la deal de casa ta,

Și ți-oi rupe inima
Ția și lui maică-ta.
Mai cu seamă soră-ta,
Ea ne-a stricat dragostea.
Dragoste de-un an și-o vară
Ne-o stricat-o într-o seară

107. Ioane, măi Ioane,
Ți-a mâncat fetele banii!
Lasă, maică, să mănânce
Că le-a fost gurița dulce.
Când te iau la sărutat
Nu te mai vezi săturat.
Cade birul și toamna
Și de s-o-mprimăvara.
Cântă cucul și mierla
Din vale și pupăza.
Ionel, bătu-te-ar sfântul,
Cum îți bate freza vântul.
Las-o, maică, să mi-o bată.
Verde spic sacară,

Inimioară, inimioară!
Inimioară, stai pe loc,
Să-ți pun lacăt la mijloc.
Lacăte de-ai pune o mie,
Inimioara nu mi-o știe.
Ionel, bătu-te-ar sfântul,
Cum îți bate freza vântul.
Lasă, Doamne, să mi-o bată,
Iarna-i ici, vara-i departe.
Cântă cucu-n deal la vie,
Eu credeam că-mi cântă mie
Și el cântă la voinici,
Care pleacă de pe-ai-ci.
Cântă cucul și mierla
Din vale și pupăza.

114. Gruia și crâșmărița
Răsărit de sfântu' soare
Stărlucit-a sărbătoare.
Sub umbra unui fag
Ședea Gruia cu Novac.

Cu cinzeci de nepoței
Și Novac îi pintre ei.
Toți galbeni și toți mâncau
La Dumnezeu se rugau.
Numai Gruia lui Novac
Nici nu bea, nici nu mânca,
Față dalbă se strica.
Dar Novac mi-l pricepea:
O, tu, Gruio, fătul meu,
Foarte rău năravul tău
Și-i voia de însurat
Ori ți-i dor de Țarigrad.
Nu mi-i voia de însurat,
Ci mi-i dor de Țarigrad.
Ia sama, taică, de mi-i duce,
Pe tine turcii te-or prinde,
Te-or prinde, te-or lega,
Cu gârbaciul te-or bătea
Pe fața obrazului
Peste zgârciul nasului.
Foarte rău năravul tău,

Cu bețivi te însoțești,
Cu tâlhari te sfătuiești,
Ți-e voia de însurat
Ori ți-e dor de Țarigrad.
Nu mi-i voia de însurat,
Ci mi-e dor de Țarigrad.
Ia sama, taică, te vei duce,
Pe tine turcii te-or prinde.
Și te-or prinde, te-or lega,
Cu gârbace te-or bătea
Pe fața obrazului
Peste zgârciul nasului.
În grajd nemăturat
Scoate pe murgu-nșăuat,
Două paloșă i-a dat
Și-n Țarigrad s-a lăsat.
[...]La birtu-mpăratului.
El în crâșmă c-a intrat
Către Aniță așa-mi zicea:
O, Aniță crâșmăriță,
Dă-mi tu mia vin cu vadra

Să-ți dau banii cu grămada.
De bani să nu-mi pomenești
Dacă vrei să mai trăiești.
Vadra-n mână lua
Și-n piviniță se băga.
Scoate-o vadră, scoate două,
Și scoate și până-n nouă
Gruia zicea că-s două.
Iar Gruia că s-a-mbătat
Cu Anița c-a vorbit:
O, Aniță crâșmăriță!
A dracu' ce-o lucra
Și de bani-i pomenea,
Palma-n bici o prefăcea
Și peste obraz îi da.
Și așa de mereu a dat,
Curgea sângele-nchegat
Cu măsele amestecat.
În poalele mâne-și luară
Și la-mpărat fuga dară.
Împărate, împărate,

Să trăiești cu sănătate
Ce-a sosit la birtul tău
Este vai de capul meu.
Un tânăr scurt și gros
Cum îi stă lui mai frumos.
Du-te, Aniță, înapoi,
Ala-i Gruia lui Novac,
Dă-i vin de ăl răvârsat
Ce de l-ai putea-mbăta
Mare leafă-i căpăta.
Ea-na poi că se-ntorcea
Dar Gruia când o vedea:
Unde-ai fost, măță bătrână?
La vecini după lumină!
De legea mea,
Numai o palmă ți-aș mai da
De pe lume te-aș lua.

116. Patru boi cu lanțu-n coarne

Adă-mi pe mândruța, Doamne!
Patru boi am înjugat,

Să-mi văd grăul sămănat.
Nicio brazdă n-am brăzdat,
Patru boi am sângerat.
Mai pe deal, mai pe coastă,
Scosăi naiba o nevastă,
Ruminică, frumușică.
Eu cu ochii după dânsa,
Rupsăi cormuna și bârsa.
Eu cu ochii după două,
Mi s-o rupt grindeiu-n două.
Acasă când am plecat
Mi-i rușine să intru-n sat
Că-s fecior de om bogat.
Acasă când am ajuns,
Nu știu boii să-i dejug
Sau la preot să mă duc.
Părinte, Sfinția Ta,
Hai că-mi moare nevasta.
Dă, părinte, un pas mai tare,
C-o scăp fără lumânare.
Măi, nepoate, nu fi prost,

Nevasta la crâșm-o fost.
Și-o pus furca pe tejghe
Și s-o pus la răfine, nepoate.
Niciun fir pe fus n-o pus,
Cinci ocă de vin s-o dus, nepoate.

130. Gruia și zâna

Fuge ca nebunul
Și pe soare și pe lună,
Și pe vale și pe șes
Până dau de codru des.
Prin cest codru tăinuit
La moș Novac e urât.
Stă, se uită la fecior:
Gruia tatii, Gruisor,
Ia să-mi cânți un cânticel,
Codru să răzbat cu el.
Gruia spune: Nu pot, tată,
Iertător fii astă dată.
De cântat, eu de m-oi pune,
Codrul verde să răsunе.

Paltinii s-or legăna
Frunzele pe jos cădea.
De pe-un pat de lăcrămioare
Sare zâna în picioare.
Of, un glas, oare ale cui,
Of, tu ești, măi Gruî!
Aici ai fost, de ce-ai plecat,
Și amărâtă m-ai lăsat!
Când dorești necazul meu
Lasă că ți-oi face-o eu.
Zâna oarbă de mânie,
Trage arcul cu săgeata.
Trage și mi-l nimereste
Drept în spate mi-l pălește.
Cântă Gruîo, ce-i urma
Eu toate le-oi discurma.
Măicuța lui să-l vadă,
Gruîșor îi mort și pace.
Cântă Gruîo, nu te face,
Gruîșor îi mort și pace.
Moș Novac i-așa de rău

Bagă mâna-n buzunar,
Amânar ci el c-a scos
Și foc pădurii i-a dat.
Pintre flăcări, pintre fum,
Iaca și zâna pin zbor,
La doi pași de Gruîșor
Cade și zâna din zbor.
Moș Novac la el se duce:
Uite-l, vezi ce tinerel,
Milă nu ți-a fost de el.
Uite, fato, să-l învii
Dacă nu, mori și tu, s-o știi!
Eu, moșule, l-aș învia,
Mi-e teamă că m-a tăia!
Mă jur pe paloșul din teacă
Că nimica n-ar să-ți facă.
Zâna oarba de mânie,
Ea se duce la Gruîșor,
S-apleacă la el ușor,
Trage arcul din spinare.
Cântecul ce-ai cucevit [?]

A rămas neisprăvit.
 Mai dormeai tu mult și bine
 Dacă nu eram cu tine.
 Fă-i tu singur judecata
 Că eu nu-i poci da răsplata.
 Ea a începe a se sfădi,
 Dar cu Gruia nu o ști.
 Gruia mi-o ia de mână,
 Pleacă, zâno, ești iertată.

127. Dragoș

Pe ist deal, ceia vale,
 Se plimbă Dragoș călare,
 C-o cămeșă albă-i floare,
 Spălată de-o fată mare.
 Și spălată-i și călcată,
 La țâțășoare uscată.
 Lui Dragoș nici nu-i pasă
 Că-i potera ici, colea.
 Eu de poteră nu-mi pasă,
 Că am fost ca să-i fac plasă

Și trec la nevastă acasă.
 De dorul de la nevastă,
 Eu lăs calu' să mai pască,
 Dar dorul de la copii
 Eu pui șaua ș-am să mâi.

132. Foja verde dragoro,

Veșoreja, veșbaro
 Phraloreja, phraloro.
 Sostar san tu zeleno, phrala?
 Sostar san tu zeleno
 Zeleno haj ligulo!
 Aj, mukhljan man korkoro, Devla,
 Aj, thajdukhal man o šero,
 Aj, kāmuklja man nasfalo.
 Phenmanqeanθ-o suno
 Aj, but majbešav nasfalo
 Aj, 'haj thabjolmoilorro
 Aj, skapijen man tetrajav, Devla
 Tebarjav amen čhaven
 Haj, tebarārav me čhaven.

Aj, amakatartebukiu, Devla,
Aj, de man pajanda-l bragi,
Aj, jamilavaastardi.
Aj, käsi mi rromniteljardi, phrala,
Aj, 'haj dukhal man murogi,
Aj, 'haj dukhal man murogi.

*Foaie verde pătrunjel,
Pădure, pădure mare,
Frăţioare, frăţioare.
De ce eşti tu verde, frate?
De ce eşti tu verde,
Verde şi gol?
Şi m-ai lăsat singurel, Doamne,
Şi mă doare capul,
Că m-ai lăsat bolnav.
Spune-mi în vis
Mult mai stau bolnav,
Că îmi arde inimioara.
Scapă-mă ca să trăiesc, Doamne,
Ca să-mi cresc copiii mei,*

*Ca să-mi cresc copiii.
N-am unde să muncesc, Doamne,
Dă-mi apă din găleată,
Că speranţa-mi este aprinsă.
Că-i femeia mea plecată, frate,
Şi mă doare sufletul,
Şi mă doare sufletul.*

155. Cântecul lui Bahnă

Şi iar verde foi de nuc,
Bahnă când a fost haiduc,
El pin Vrancea haiducea.
Căpitan de hoţi era,
El din Vrancea cobora
Şi la boieri se ducea
La boieri şi chiaburi,
C-acolo-s bănuţii buni.
Lua bani că trebuia
Şi la Vrancea se-ntorcea.
El în codru că intra
Pe saraci mi-i ajuta.

El prin Paltin că videa
Și la beci că se ducea,
Acolo se hodinea.
Un pahar de vin cinstea
Și la mândră se gândea.
El de la beci când pleca
Armele și le lua,
Sus în creastă se urca
Și de jandarmi se uita.
Jandarmii prin sat era,
El din creastă cobora
Din creasta Cojanului,
Pe ulița plaiului.
El din gură fluiera
Și spre Paltin cobora
Și mândra că l-auzea,
Sămn cu batista-i făcea.
Și Bahnă când se oprea
Și jandarmii mi-l întreba:
De Bahnă nu știi ceva?
Ci chiar acum am auzit

Că la Chiosa c-a trecut,
Pe jandarmi-i minciunea
Și la Chiosa trimitea.
Bahnă-n urmă că venea
Și-n casă că mi-l poftea,
Sus în pod că mi-l suia
Ș-acolo că petrecea.
Ci, Mărioară, dute-n casă
Ș-adă găina grasă
Și păscuța cea frumoasă
Să stăm cu Bahnă la masă.
Și-a petrecut cât a petrecut
Jandarmii iar a venit.
Și bătea mereu în poartă
Și Ioana iese-ndată.
Jandarmii când întreba
Ea nimic nu răspundea,
Pe ficior că și-l striga
Pe Bahnă-l înștiința.
Și Bahnă când auzea
Armele-și le lua

Și din pod că cobora
Și cobora pe din dos
Și intra-n codru' cel des.
El jandarm când se-mbrăca,
Posturile le inspecta
Și-n registru așa scria:
Bahnă pe aicea trecea.
El în codru că intra.
Pe Zvârnă-l înștiința
Și la haiduci pleca.
Și Bahnă că povestea
C-are o mândră și-i drag
Ioana lui Chiriac,
Are o mândră și-l iubește
Și de jandarmi mi-l păzește.
A haiducit cât a haiducit
Și-napoi că a venit.
Bahnă-n Paltin c-a dat,
Zvârnă-n casă c-a plecat.
Și mă-sa mi l-a-ntrebat,
Bahnă ce mai povestea

El mă-sa tot îi spunea:
Are o mândră ca o floare
Și-l iubește așa de tare.
Are o mândră și-i drag
Ioana lui Chiriac.
Iar Anița când auzea
Că nimic nu mai vorbea
De fecior că se ruga:
Fă tu, mamă, tot ce-i face,
Și vino cu Bahnă-ncoace.
Iar Zvârnă cel priceput
A făcut cum a putut
Și cu Bahnă c-a venit.
În casă mi l-a poftit,
Era foarte obosit,
Și pe pat sta tolănit
Și-ndată a adormit.
Iar Anița că-i cânta:
Zece ani ai haiducit
Dar acuma s-a-mplinit,
Mă cobor la vale-n sat

C-altă mândră Ț-ai catat!
La vale-n sat a coborât
La jandarmi l-a pârât.
Jandarmii când auza,
Cu toții s-aduna,
Armele și le lua
Pe plai ei că urca.
Atunci Bahnă cobora,
El din gură fluiera,
De jandarmi habar n-avea.
Comandantul cel mai mare
Că strigă din gură tare:
Dă-te tu, Bahnă, legat
Ca să nu fii împușcat.
El văzură că nu-i glumă
Și luară arma-n mână,
El singur că lupta,
Jandarmi patruzeci era.
Patru ceasuri s-a luptat,
Niciun jandarm n-a-mpușcat.
Iar jandarmii l-a-mpușcat

De mână și pin picior,
Făr' un pic de ajutor.
Măi jandarmilor, măi frate,
Opriți focurile toate
Să-mi scriu un cântec de moarte.
Iar jandarmii n-a-ncetat,
El de viu că nu s-a dat,
Cu pistolul s-a-mpușcat
Și jandarmii s-au trădat,
Uite mort mi l-a legat.
Toată Vrancea s-a-ntristat,
Nici cucul n-a cântat
Și codrul că s-a uscat.

174. [Vălenaș]

N-apucăi să sui pe șură
Șapte mândre că-mi ieșiră.
Două poarta-mi deschidea,
Două calul mi-l lua,
Două-n casă mă băga.
Mândra mea frigea un pui,

Pe deasupra-i rumenit,
La mijloc îi otrăvit.
Ia Petrișor de mănâncă,
Găini fripte, rumenite!
Petrișor cum a gustat
Lacrimile că i-au dat.
Strângeți masa, nu mănânc,
Dați-mi calul să mă duc,
Să mă duc la maică-mea
Să-mi stingă durerea mea.
Maică-sa când l-a văzut
Imediat s-a priceput,
Ori că calul l-a trântit,
Ori mândra l-a otrăvit.
Nici calul nu m-a trântit,
Ci mândra m-a otrăvit.
Cântă cucul sus în moară,
Petrișor trage să moară.
Cântă cucul sus în grindă,
Pe Petrișor mi-l scaldă-n tindă.
Cântă cucul pe gunoi,

Petrea pleacă de la noi.
Șapte fete mi-l bocesc,
Șapte pochi mi-l prohodesc.
Plângeți fete și-l bocți
Căci voi mi l-ați otrăvit.

211. Cântecul orfanei

Полеласи, мамко мною,
Єкреба водою.
Лежит мамка в п'яним гробі,
Та я сиротою.
Та не лиш я сирот'ина
Сириде май дише
Таєкби я, маму мала,
То міні би ліпше.
Та єкби я маму мала,
Та єк другі мають.
Цілий тиждень люди роб'ют,
В ниділюгуляют.
А я бідна сирот'ина,
Мами я ні маю,

Цілий тиждень людям роб'ю,
В неділю думаю.

Та поріциресцидвері,
Та пореси рау
Дві-три слові заговорю,
Назад си вертаю.
Не забудь за мене, мамко,
Прийми мене к собі,
Ти вже били, моя мамко,
За собою в гробі.
Ти вже били, моя мамко,
В сирій глині гнеті,
Та не лехко сиротині
На цім світі жети.
Си не бійся, сирот'енко,
Ти се перибудеш,
На тім світі бою-рау
Загнелями будеш.

212. Ceată, văi cu ceață

Туман, туман долинами,

Тяжко жити за горами
Гірнякові при долині,
Не в діброві – в полони... [ні].
Гуртобестут незобичіш,
Єк згадаєш, аж заплачеш.
Єк колись-то в полонині
Був щасливий пре роди...[ні].
Тут не вчуєш, щоб гуляли
Бистрі ріки попід скали.
Ні тримбіти щоб лісами
Дивно били голоса... [ми].
Й в горах мине люди знають,
Як я вмру, то поховають.
Буде лекше ми лежати
Там, де батько й рідна мати.

213. Zilele trec grămadă

Йама дні ідуть йорбою,
Поза літом знов зима.
Серце в вічному неспокої,
Невдоволення нема.

Стою думкаю, сама ни знаю,
Вітки прийшла, куда я йду.
Думаю, мрію, не видаю
По собі жадного сліду.
Мабуть, не найду я ніколи
Тут все, чого шукаю я.
Менають дні мої поволи,
Менає молодість моя.
А я бідна, безталанна
Трачу літа молоді.
І не маючи покіхи,
Ідуть марно мої дні.

214. A prins să foșnească fagul

Зашуміла буковенка,
Єк се розвивала.
Заплакала дівчинонька,
Єк се відавала.
Не шуми, буковинко,
Та й не розвивайсе,
Ой не плач-ко, дівчинонько,

Та й нивидавайсе.
Ой чиму я ни шуміла
Та й зелененька?
А кіби я ни плакала
Така й молоденька.
Єкби я й не плакада
Та й не голосила
Та й за тими ботичьками,
Шо в мамкиносила.
Єкби я й ни плакала,
Та ни й повидала,
Я за тими заплітками,
Шо в мамки заплітала.

235. Vară, vară, primăvară

Toate plugurile ară,
Numai eu străin prin țară
Și cu inima amară.
Ies plugurile din sat
Fără de nici un bărbat,
Și le îndreaptă spre ogor

Moșii cu nepoții lor.
De coarne ține un moșneag
Plugul două vaci îl trag,
Și-o nevestă supărată
Strigă la vaci câteodată.
Tot o-ntreabă copiii:
Mamă, tata unde-o fi?
Tata-i dus tot la război
Să ne apere pe noi!
La război, arză-l-ar focu',
Că el ne-a mâncat norocu'.
La război, arză-l-ar para,
Că el ne-a mâncat tihneala.

236. Iată vin în sat

De la Don și Stalingrad,
Și eu m-am dus și-am întrebat
De nu știi de-al meu bărbat!
Și ce cuvânt rău ne-o mai dat,
Că-i la Odesa îngropat.
Și eu m-am dus la cimitir

C-un buchet de trandafir,
Ci văzui crucea aplecată
Cu a-l meu semn[?] îngropată.
Plecai capul la pământ
Și-auzeam șoapte șoptind:
Mândruță, nu fi scârbită.
Dacă nu, eu îs mulțumită[?].
Du-te acasă, te-i mărita,
Că și eu m-am însurat
C-o bombă ce-o explodat.
Și-o urgie de granată
Mi-o luat mânuța dreaptă.
Și-o urgie de obuz
Mi-o luat picioru' de sus.
Decât cununa de os
Mai bine eu petrec frumos,
Decât cu picior de humă
Mai bine o moartă bună.

237. Ne-o venit carte de-acasă
Munții noștri din Crimeea

Curgeau gloanțele ca ploaia,
Și ghiulele ca vântul
Dedesubt vuia pământul.
Cum s-aud morții și răniții
Și mâncau pământ cu dinții.
Unul strigă: leagă-mă!
Celălalt: împușcă-mă!
Leagă-mă că n-am dureri,
Împușcă-mă că n-am vederi!
Ne-o vinit carte de-acasă,
Că ne-o dat câte-o mireasă.
Dar și eu răspuns le-am dat,
Că aici m-am înșurat.
Socru-meu îi regimentu',
Soacra mea îi armamentu'.
Nevăstuța-i arma mea,
Cumnățica-i baioneta.
Cumnățelu' meu cel bun
Proiectilul de la tun.
Fii măi, maică, blestemată,
De ce nu m-ai făcut fată!

Te-am făcut, făcut cam greu,
De război să nu mai știu.
M-ai făcut, maică, fecior
Pentru țară luptător.
M-ai făcut fecior voinic
Roata tunului s-o-mping.

238. Cântecul evacuatului

România, România,
Ce-ai lăsat rusu' să vie!
Rusu'n țară c-o intrat
Pe noi ne-o evacuat.
Ne-o purtat din sat-n sat
Și-n pădure ne-o băgat.
Cu nagaica ne-o bătut,
Apa Sucevii ne-o trecut.
Cât am fost evacuat
Noi pe pământ ne-am culcat,
Numai pe pământ uscat
Și cu bagajul sub cap.
Apă bună n-am băut

Numai în două cu lut.
Dragă Românie, hăi,
Unde-s băieții tăi.
I-ai dat pradă rușilor
În munții Carpaților.
Măi soldate roșior,
Un' ți-o fost soarta să mori.

În bataia gloanțelor
În munții Carpaților.
Soldate cin' te-a scălda
Ploile când o ploua.
Măi soldate cin' te-a plânge
Păsările când s-o strânge.

Nr.	Localitatea / Județul	Culegător/ Anul	Titlul	Informatori/ Vârsta
JOCURI ȘI CÂNTECE BĂTRÂNEȘTI				
	Banda 8			
1	Poiana - Nicorești, Galați	Băcanu, XII.1973	<i>Hora</i>	Valentin Horia (la țiteră)
2	Nicorești, Galați	Vasile Adăscăliței, 17. XII.1973	<i>Hora I</i>	Vasile Dobre, 62 (la vioară)
3			<i>Hora II</i>	
4			<i>Florica</i>	
5			<i>Polobocul</i>	
6			<i>Sfredelușul</i>	
7	Poiana- Nicorești, Galați	Băcanu, XII.1973	<i>Sârba</i>	Baian (la armonică)
8	Nicorești, Galați	Vasile Adăscăliței, 17. XII.1973	<i>Cântec de joc</i>	Vasile Dobre, 62 (la vioară)
9			<i>Mimiraua</i>	
10			<i>Manea turcească</i>	

11	Poiana-Nicorești,	Băcanu, XII.1973	<i>Lelița</i>	Baian (la armonică)
12	Galați		<i>Toată noaptea-am tremurat</i>	Baian
	Banda 13			
13	Bucium-Valea	Vasile Adăscăliței, Ilie Luana, 9.VIII.1968	<i>Haide mândră și ghicește</i>	Bolea Vasile Bran, 49
14	Ursului,		<i>Corăghește</i>	Luca Vasile
15	Neamț		<i>Sârba</i>	Anghel, 50
16			<i>Polca</i>	(cu taraf)
17			<i>Mazurca</i>	
18			<i>Foaie verde iarbă crudă</i>	
19			<i>Ca la ușa cortului</i>	
20	Valea Ursului, Neamț	V.Adăscăliței, Ilie Luana, 9.VIII.1968	<i>Prin pădure roua seacă</i>	
21	Butea, Iași	Iacob Margareta 1973	<i>Săracă nevasta mea</i>	Frenț Anton Adam, 69

	Banda 45			
22	Ștefan cel Mare, Vaslui	Ion H. Ciubotaru, Lucia Hopu, IV.1968	<i>Frunzuliță trei alune</i>	Paraschiva Lapa, 25
23			<i>Frunzuliță solz de pește</i>	
	Banda 46			
24	Moara Nică, Suceava	Vasile Adăscăliței, Ann Brigleb, Lucia Cires 12.XI.1971	<i>Crețisorul</i>	Eugenia Irimia, 50 (la muzicuță)
25			<i>Trilișește</i>	
26	Grivița, Vaslui	Doinița Munteanu, 1972	<i>Foaie verde fir sacară</i>	Casandra Prodan, 74
27			<i>Dă-mă, mamă, după doi</i>	
28			<i>M-aș duce și eu la nuntă</i>	
	Banda 58			
29	Drujești-Băcani,	Silvia Chiper,	<i>M-a cerut băiat din sat</i>	Anica Mihăilă, 67

30	Vaslui	5.V.1975	<i>Pădure și iar pădure</i>	
31	Frătăuții Noi, Suceava	Vasile Adăscăliței, Lucia Cireș 17.III.1974	<i>Chiuituri cântate</i>	Virginia Moisuc, 49 Varvara Capră, 25
Banda 60				
32	Bogdana, Vaslui	Silvia Chiper, 30.IV.1975	<i>Frunză verde măr domnesc (cu interviu)</i>	Neculai Poiană, 78
33	Bogdana, Vaslui	Silvia Chiper, 29.IV.1975	<i>Drag mi-a fost fetița nantă</i>	Constantin Apostu, 65
34			<i>Și iar verde matustat</i>	
35			<i>Verde și-o sipică</i>	
36			<i>Ciobănașul (la fluier)</i>	
37			<i>Polobocul (la trișcă)</i>	
38	Bogdana, Vaslui	Silvia Chiper, 30.IV.1975	<i>Sârba pochilor (la frunză și voce)</i>	Nicolae Berescu, 51

39	Bogdana, Vaslui	Silvia Chiper, 1.V.1975	<i>Rusasca</i> (la frunză)	
	Banda 61			
40	Tunsești-Bogdănița, Vaslui	Silvia Chiper, 28.IV.1975	<i>Cântă cucul în pădure</i>	Ion Ciuraru, 80
	Banda 63			
41	Păulești-Tulnici, Vrancea	Mircea Fotea, Ion Cherciu, Nicolae Istrătescu 26.XII.1975	<i>Frunzuliță bob secară</i>	Ioana Dănilă Bușilă, 53
42			<i>Cântec bătrânesc</i>	Maței Țuțoi, 48 (la fluier)
43			<i>Joc de talie</i>	
44			<i>Sârba I</i>	
45			<i>Sârba II</i>	
46	Prisaca-Valea Sării, Vrancea	M. Fotea, I. Cherciu, N. Istrătescu 27.XII.1975	<i>Balada lui Băhnă</i> (la frunză și voce, cu interviu)	Maței Macovei, 45
47	Păulești-Tulnici, Vrancea		<i>Ghiță Cătănuță,</i> (recitat)	Vasile Stănescu, 82

	Banda 64			
48	Fântânele-Puiești, Vaslui	Silvia Chiper, 15.IV.1976	Foaie verde și-un dudău (la voce și frunză)	Ion N. Ibănescu, 61
	Banda 66			
49	Cristești-Puiești, Vaslui	Silvia Chiper, 13.IV.1976	Ionel cu păr negruț	Toader Silion, 64
50			Nistrule, pe malul tău	
51			Și iar verde foaie lată	
52			Și iar verde flori de tei	
	Banda 72			
53	Negrirești-Bârsești, Vrancea	Silvia Chiper, C. Bostan, XII. 1975	Cântec de joc I	Ion Avram, 69 (la caval)
54			Cântec de joc II	
55			Sârba lui Bot	Nicolae Voicu, 46 (la caval)
	Banda 73			
56	Lălești-Puiești, Vaslui	Silvia Chiper, 11.IV.1975	Bătuta I	Mihai Leonte, 40 (la fluier)
57			Bătuta II	
58			Rusasca de la	

			<i>Răchitoasa</i>	
59			<i>Țigăneasca</i>	
	Banda 74			
60	Bărtăluș Mocani- Puiеști, Vaslui	Silvia Chiper, 1975	<i>Șapte fete pe-un colac</i>	Maria Ichim, 66
61	Florești- Huruiеști, Bacău	Adrian Adăscăliței, 5.VIII.1975	<i>Mâna pe bătăi (la fluier)</i>	Leonache Munteanu, 49
	Banda 93			
62	Berchișești, Suceava	Lucia Berdan, Vasile Tătaru, 27.VII.1969	<i>Nevasta care-i frumoasă</i>	Artemisia Horga, 41
63			<i>Foaie verde de-o cucută</i>	
	Banda 94			
64	Berchișești, Suceava	Lucia Berdan, Vasile Tătaru, 27.VII.1969	<i>Nevasta vândută (I)</i>	Aurica Antonesi, 41
	Banda 133			
65	Munteni-	Mihai	<i>Hora</i>	Octavian

66	Botești, Neamț	Spânu, Lucia Cireș, 9.VIII.1968	<i>Sârba</i>	Vasiliu, 21 (la acordeon)
67			<i>Bătrâneasca</i>	
68	Munteni- Botești, Neamț	Mihai Spânu, Lucia Cireș, 9.VIII.1968	<i>Sârba de la Girov</i> (la taraf)	Ion Apetrei (instructor)
			Bulibașu Gh. 65 (cobză) Gh. Gheauru 50 (țambal), Iordache Lefter 67 (contrabas), N. Chieptănaru 24 (fluiet), Aurel Răducanu 34 (vioară), Culiță Stoica 20 (acordeon), Ion Stoica 43 (vioară), Sidor Vasiliu 38 (clarinet), Dumitru Traian, 23	
69			<i>Sârba de la Văleni</i> (la taraf)	
70			<i>Hora lui Iordache</i> (la taraf)	
71	Munteni- Botești, Neamț	Mihai Spânu, Lucia Cireș, 9.VIII.1968	<i>Măiculiță și voi</i> <i>frați</i>	Jenița Lefter, Lucreția Neculai, 24
72			<i>Azi bărbații-s niște</i> <i>draci</i>	Ioan Stoica, 43

73			<i>Cântec romanțios</i>	Gh. Gheauru, 50
Banda 143				
74	Murgeni, Vaslui	Larisa Agape, Ion Popa, Niculina Vicu 27.XII.1967	<i>Cântecul lui Peneș</i>	Gh. Stan, 54
Banda 146				
75	Butea, Iași	Margareta Iacob, 1973	<i>Rața cu strigături (la fluier și voce)</i>	Anton Frenț Adam, 69 Adam M. Biti, 70
76			<i>Iuțeala (la fluier)</i>	Anton Frenț Adam, 69
77	Lălești- Puești, Vaslui	Silvia Chiper, 13.IV.1976	<i>Florica de pe șes</i>	Mihai Leonte, 40 (la fluier)
78			<i>Șapte găște potcovite</i>	
79			<i>Galopul</i>	
80			<i>Stejărelul</i>	
81			<i>Ploaia în dugheană</i>	
82			<i>Polca dreaptă</i>	

83			<i>Botoșanca</i>	
84			<i>I-auzi neicuță, cântă cucul</i>	Gh. Grigore, 28
Banda 147				
85	Cristești- Puiști,	Silvia Chiper,	<i>Și iar verde boboc lat</i>	Toader Silion, 64
86	Vaslui	13.IV.1976	<i>Și iar verde și-o sibică</i>	
87			<i>Blestemul mândrei</i>	Gh. Dănilă, 48
Banda 154				
88	Drăgănești, Neamț	Mircea Fotea, Elena Soare,	<i>Rusasca cu strigături (la vioară)</i>	Ion Munteanu 63, Vasile Chițu, Gh. Pintilie, Gh. Andonie, C. David
89		Aurel Brumă, Maria Bujor, Elena	<i>Ciobănaș cu strigături (la vioară)</i>	
90		Bîrgăoanu 5.VIII.1967	<i>Coasa (la vioară)</i>	
91			<i>Corăgheasca (la caval)</i>	Vasile Chițu
92			<i>Ciobănaș cu strigături</i>	Ion Chițu 30, V. Chițu (caval), Gh. Ciuraru (acordeon)

Banda 160				
93	Bogdana, Vaslui	Silvia Chiper, 29.IV.1975	<i>Cine dracu' a mai văzut</i>	Constantin Apostu, 65
Banda 161				
94	Bogdan, Vaslui	S. Chiper 1.V.1975	<i>Sârba (la frunză)</i>	Nicolae Berescu, 51
95	Dobreni, Neamț	Sabin Rișco, 14.II.1977	<i>Măi femeie ș-a mea dragă</i>	Ion și Maranda Darius, 55
96			<i>Ies afară, luna-i sus</i>	
97	Cășărie-Dobreni, Neamț	Sabin Rișco, 14.II.1977	<i>Sârba (la fluier)</i>	Constantin Ariton, 40
98			<i>Brâul pe trei (la fluier)</i>	
99			<i>Rața (la fluier)</i>	
100			<i>Cernita (la fluier)</i>	
101	Dobreni, Neamț	Sabin Rișco, 14.II.1977	<i>Hora lui Maricel Budală</i>	Ion Țibulaș, 38 (la fluier)
102			<i>Corăgheasca</i>	
103			<i>Rusasca</i>	
104			<i>Sârba</i>	

	Banda 171			
105	Fântânele-Puiești, Vaslui	Dan și Silvia Ravaru, 23.IV.1977	Nevasta vândută (II)	Grigore Vizitiu, 56
	Banda 173			
106	Cetățuia-Puiești, Vaslui	Silvia și Dan Ravaru, 3.IV.1977	De la primărie-n sus	El. Mereuță, 61
107			Ioane, măi Ioane (la caval și voce)	Ion Chituță, 72
	Banda 174			
108	Cetățuia-Puiești, Vaslui	Dan și Silvia Ravaru, 3.IV.1977	Măi Ioane, măi Ioane (infl. livrescă)	Gh. Chituță, 64
109			Despre hora de duminică (interviu)	Toader Ciornovalic, 70
	Banda 176			
110	Cetățuia-Puiești, Vaslui	Dan și Silvia Ravaru, 3.IV.1977	Bată-l, Dumnezeu, să-l bată	Gh. C. Timuca, 49
111			Și iar verde boabe	Gh. Chituță, 64
	Banda 177			
112	Ruși-Puiești,	Dan și Silvia Ravaru,	Astăzi beau și mâine beau	Andrei Bățu, 63

113	Vaslui	13.IV.1977	<i>Lămpile sunt toate stinse</i>	(voce și vioară)
114			<i>Gruia și crâșmărița</i>	
115			<i>Patru boi cu lanțu-n coarne (I)</i>	
116	Ruși-Puiești,	Dan și Silvia Ravaru, 3.IV.1977	<i>Patru boi cu lanțu-n coarne (II)</i>	Zoița Obreja, 57
117	Vaslui		<i>Chira mamei, Chiră</i>	
	Banda 179			
118	Ruși-Puiești, Vaslui	Dan și Silvia Ravaru, 3.IV.1977	<i>Floricica</i>	Andrei Bățu, 63 (voce și vioară)
119			<i>Șapte găște</i>	
120			<i>Galopul</i>	
121			<i>Zurgălăul</i>	
122			<i>Șperla</i>	
123			<i>Polca</i>	
124			<i>Răsai, lună</i>	
125	Ivești,	I. Dragomir 25.VIII.1974	<i>Bătuta</i>	Pericle Crăciun, 30 (la fluier)
126	Vaslui		<i>Sârba</i>	
	Banda 180			
127	Ivești,	Ioana	<i>Dragoș</i>	Ileana Ilie, 72

128	Vaslui	Dragomir 25.VIII.1974	<i>Marine, la nunta ta</i>	
	Banda 181			
129	Ivești, Vaslui	Ioana Dragomir 16.VIII.1974	<i>Ia-mă, turcule, pe mine (în română și turcă)</i>	Lina Tătaru, 76 (originară din Brăila)
130	Ivești, Vaslui	Ioana Dragomir 15.VIII.1974	<i>Gruia și zâna</i>	Ilie Ileana, 72
	Banda 188			
131	Răducă- neni, Iași	Vasile Adăscăliței, Lucia Cireș 28.XII.1967	<i>De vrei, mamă, să mă vezi (în romani și română)</i>	Elena Vișan, 18
132			<i>Foja verde dragoro/ Foaie verde pătrunjel (în romani)</i>	Elena Hurmuz, 27 Elena Vișan, 18
	Banda 198			
133	Oșești, Vaslui	Vasile Adăscăliței,	<i>Hora cu strigături</i>	Gh. Furcoi, 57
134			<i>Hora pe bătați cu</i>	Ilie Ilie, 44 ș.a.

		Lucia Cireș, 15.I.1969	<i>strigături</i>	(taraf)
135			<i>Sârba lui Cazacliu</i>	
	Banda 202			
136	Bârsești, Vrancea	Vasile Adăscăliței, 27.V.1974 (recitator)	<i>La fântâna cu doi brazi (recitat)</i>	Vasile Hârșu, 75
137			<i>Foaie verde fir mohor (recitat)</i>	Nică Hârșu, 71
	Banda 206			
138	Fâstâci- Cozmești, Vaslui	Vasile Adăscăliței, Lucia Cireș, 15.I.1969	<i>Sârba de la Fâstâci</i>	Fanfara din Fâstâci
139			<i>Horă</i>	
140			<i>Rusasca</i>	
141			<i>Sârba</i>	
	Banda 208			
142	Ruși- Puiești, Vaslui	Silvia Chiper, 1.V.1976	<i>Intru-n casă năcăjit</i>	Jenica Cociubaru, 55
143	Bârsești, Vrancea	S. Chiper, C. Bostan, N. Istrătescu 25.XII. 1974	<i>Lung e drumul Clujului</i>	Vasile I. Roșca, 60
144			<i>Mă suii pe dealul Cernei</i>	

145			<i>Rața cu strigături (voce și fluier)</i>	Ion Turturică, 61
146			<i>Nevasta fugită</i>	Victoria Ghimpu, 38
147	Paltin, Vrancea	Mircea Fotea, Ion Cherciu, N. Istrățescu 29.XII.1974	<i>Horă de plai</i>	Șerban Coroi, 72 (la fluier)
148			<i>Sârba săltăreață</i>	
149			<i>Bătrânește I</i>	Constantin
150			<i>Bătrânește II</i>	Bot
151			<i>Sârba bătrânească</i>	(la fluier)
152			<i>Sârba</i>	Ioniță Ciuciu, 70 (la cimpoi)
153			<i>Hora lui Mereuță Lupaș</i>	
154			<i>Burdui vrâncenesc</i>	
155	Prahuda- Paltin, Vrancea	C. Bostan, S. Chiper 28.XII.1974	<i>Cântecul lui Bahnă</i>	Radu Lăbunț, 62
Banda 209				
156	Paltin, Vrancea	Ion Cherciu, Nicolae Istrățescu	<i>Burdui</i>	Ion Cocioabă, 31 (la fluier)
157			<i>Sârba</i>	
158			<i>Hora</i>	Nicolae

159		28.XII.1974	<i>Sârba</i>	Levinț, 43
160			<i>Sârba (cu gât)</i>	
161			<i>Miorița (la fluier)</i>	Stan I. Țăranu, 35
	Banda 210			
162	Rotărie- Ursa, Bacău	Silvia Chiper, 30.X.1975	<i>Brâul</i>	Toader
163			<i>Polca dreaptă</i>	Bâclea, 80
164			<i>Rusca</i>	(la cimpoi)
165			<i>Călușelul</i>	
166			<i>Mușamaua</i>	Ion Trăistaru, 77 (la fluier)
167			<i>Țânțărașul</i>	
168			<i>Mazurca</i>	
169			<i>Polca dreaptă</i>	
170			<i>Drumul la Galați</i>	
	Banda 211			
171	Rotărie- Ursa, Bacău	S. Chiper, 30.X.1975	<i>Alunelul</i>	Ion Trăistaru, 77 (la fluier)
172			<i>Ceardașul</i>	
	Banda 212			
173	Bărtăluș Răzeși-	Silvia Chiper,	<i>Ghiță, măi Gheorghită</i>	Gheorghe Gh. Chetranu, 44

174	Puiești, Vaslui	19.XI.1975	<i>N-apucăi să sui pe sură (Vălenaș)</i>	Aneta Tudose, 31
175	Negrilești-	S. Chiper,	<i>Corăgheasca</i>	Grigore
176	Bârsești,	C. Bostan,	<i>Brâul</i>	Berdei, 86
177	Vrancea	24.XII.1974	<i>Cântec de joc</i>	(la fluier)
	Banda 219			
178	Puiești,	Dan și Silvia Ravaru, 22.V.1977	<i>Floricica</i>	Taraf
179	Vaslui		<i>Corăgheasca</i>	
180			<i>Rusasca</i>	
181			<i>Cumătrița (voce)</i>	
182	Huc- Todirești, Vaslui	Dan și Silvia Ravaru 13.XI.1977	<i>Floricica</i> (la vioară)	Constantin Străinu, 54
183	Rafaila, Vaslui		<i>Plopul de la Rafaila</i> (livresc)	Mariana Calenciuc, 20
	Banda 220			
184	Huc- Todirești,	Dan și Silvia Ravaru, 13.XI.1977	<i>Hora bătrânească</i> (la trompetă)	Fanfară (Gheorghe
185	Vaslui		<i>Rusasca</i> (la trompetă)	Chelmu, 32 ș.a.)

186			Coasa	
	Banda 223			
187	Valea Oilor-Bălțați, Iași	Brândușa Hudescu, Iancică Dobriță 1.I.1978	Rața cu strigături	Costache Grădinaru, 67 ș.a.
188	Gherghești, Vaslui	Dan și Silvia Ravaru, 8.I.1978	Floricica cu strigături	Didina Gherghescu, 53
189			Zurgălăul	
	Banda 225			
190	Pogana, Vaslui	Dan și Silvia Ravaru, 15.I.1978	Mai aseară-alaltăseară	Ioan Tudose, 49
191			Arde-te-ar focul de fus	
192	Avrămești	Dan și Silvia Ravaru, 6.I.1978	La munții cu rouă	Gheorghe Huiban, 95
193	-Voinești, Vaslui		Arcașii lui Ștefan (livresc)	
	Banda 233			
194	Negrești, Vaslui	Nicolae și Nela Hohol	Ghiță, Gheorghe	Mihai Ursu
195			Hora (la vioară)	

196		II.1978	<i>Hora</i>	Taraful lui Mihai Ursu
197			<i>Rusasca</i>	
198			<i>Coasa</i>	
199			<i>Pădurețul</i>	
200			<i>Lelea albă</i>	
201			<i>Șapte găște</i>	
202			<i>Floricica</i>	
203			<i>Papuceii</i>	
204			<i>Polca</i>	
205			<i>Sârba</i>	
206			<i>Clopoțelul</i>	
207			<i>Foaie verde măghiran</i>	Gheorghită Năstruc, 40
208			<i>Ciobănașul</i>	
209	<i>Doamne, la dușmanii mei</i>			
	Banda 239			
210	Rafaila, Vaslui	Dan și Silvia Ravaru, 3.VI.1978	<i>Sârba (la piculină)</i>	Nicolae Moisiu, 76

	Banda 272			
211	Brodina, Suceava	Natalia Șetriuc, Nicolae Coriciuc II. 1979	<i>Полеласи, мамко мною/ Cântecul orfanei (în ucraineană)</i>	Maria Halcea, 40
212			<i>Туман, туман долинами/ Ceăță, vâi de ceață (în ucraineană)</i>	Iaroslava Droglîțchi, 58
213			<i>Йаме дні ідуть йорбою/ Zilele trec grămadă (în ucraineană)</i>	
214			<i>Зашуміла буковенка / A prins să foșnească fagul (în ucraineană)</i>	Parasca Olexiuc, 68
215			<i>Cântec de joc I</i>	Elena Șetriuc, 56 (la drâmbă)
216			<i>Cântec de joc II</i>	
			Banda 277	

217	Davideni- Țibucani, Neamț	Vasile Adăscăliței, 19.V.1979	<i>Jocuri bărbățești</i>	Taraf și dansatori
218	Țibucani, Neamț		<i>Cântece de joc</i>	Cavale
219	Rădășeni, Suceava		<i>Hora, Bozul și Bătuta</i>	Fluierași
220	Borca, Neamț		<i>Cântec de joc (la tilincă)</i>	Spiridon Cârjă
221	Săvinești, Neamț		<i>Cântec de joc (la cobză)</i>	Nicolae Cazacu
222	Dragalina Botoșani		<i>Cântece de joc</i>	Fanfară
223	Zece Pră- jini-Dagâța, Iași		<i>Cântece de joc</i>	Fanfară
224	Arbore, Suceava		<i>Ceasul (la cobză și vioară)</i>	Mircea Râpă, Vasile Pâțu
225	Cacica, Suceava		<i>Hora de la Pârtești (la tilincă)</i>	Gheorghe Ciuraru

226	Bilca, Suceava	Vasile Adăscăliței, 20.V.1979	<i>Sus, sus, că poale nu-s</i>	Joc de femei
227	Iaslovăț, Suceava		<i>Bătrâneasca, Arcanul</i>	Taraf și dansatori
228	Rădăuți, Suceava		<i>Cântec de joc (la drâmbă)</i>	Constantin Magopăț
229	Frumușica Botoșani		<i>Hora de la Ursăcheni Bătuta de la Flămânzi Sârba de la Vlădeni</i>	Cobzari
230	Gura Hu- morului, Suceava		<i>Hora de la Voroneț Bătuta Sârba</i>	Taraf
231	Forăști, Suceava		<i>Cânțece de joc</i>	Fanfară
	Banda 316			
232	Boiereni, Maramureș	Studenți din București VIII.1983	<i>Cântecul lui Radu</i>	Andrei Bud, 68
233			<i>Cântecul lui Toma</i>	
234			<i>Horea lui Vălean</i>	

	ADDENDA			
	Banda 93			
235	Berchișești, Suceava	Lucia Berdan, Vasile Tătaru 27.VII.1969	<i>Vară, vară, primăvară</i>	Artemisia Horga, 41
236			<i>Iată vin în sat, de la Don și Stalingrad</i>	
237			<i>Ne-o venit carte de- acasă</i>	
238			<i>Cântecul evacuatului</i>	
	Banda 122			
239	Mocani- Puiești, Vaslui	Silvia Chiper, 26.XII.1975	<i>Foaie verde mărgărint</i>	Chiraga Hartulea, 60
240			<i>Și iar verde și-o lalea</i>	
	Banda 143			
241	Dimăcheni, Botoșani	Lucia Ciresș XII.1968	<i>Inel, inel de aur</i>	Vasile Coroblea, 33
	Banda 173			
242	Cetățuia- Puiești, Vaslui	Silvia și Dan Ravaru, 3.IV.1977	<i>Sus, pe malul Dunării</i>	Elena Mereuță, 61

	Banda 190			
243	Dumbrava-Ciurea,	Mircea Fotea, Lucia Cîreș	Boii mei când aud doina	Natalia Curcan, 66
244	Iași	29.IX.1973	Și-am zis verde alîșor	
	Banda 206			
245	Vâlcele-Oșești, Vaslui	Vasile Adăscăliței, Lucia Cîreș 15.I.1969	Și iar verde-o nuielușă (cu taraf)	Ilie Ilie, 46 Gh. Ursu, 44 ș.a.
	Banda 208			
246	Platin, Vrancea	M. Fotea, I. Cherciu, N. Istrătescu 29.XII.1974	Doină (la cimpoi, la plecatul oilor)	Ioniță Ciuciu, 70
	Banda 219			
247	Huc-Todirești, Vaslui	Silvia Ravaru 13.XI.1977	Bate, Doamne, vârfurile (voce și vioară)	Constantin Străinu, 54
248	Valea Popii-	Dan și Silvia Ravaru	Dorule, și-o boală grea	Maria Ungureanu,

249	Todirești, Vaslui	23.X.1977 13.XI.1977	<i>În seara lui patru martie (folclor nou)</i>	37
250	Huc- Todirești, Vaslui	Silvia Ravaru 13.XI.1977	<i>Urcă trenul la Predeal</i>	Maria Prisăcaru, 13
Banda 220				
251	Huc- Todirești, Vaslui	Silvia Ravaru 13.XI.1977	<i>Când țara s-a mobilizat</i>	Maria Ungureanu, 37
Banda 227				
252	Avrămești- Voinești, Vaslui	Dan și Silvia Ravaru 5.I.1978	<i>Măi soldat din roșiori (recitat)</i>	Dumitru Filipescu, 73
Banda 233				
253	Ostra, Suceava	Sabin Rișco, III.1978	<i>Și-am plecat cu coasă nouă</i>	Claudia Roșca, 43
Banda 277				
254	Țibana, Iași	N. Coriciuc, N. Șetriuc III.1979	<i>Foaie verde viorele</i>	Costache Mocanu, 47

*Vasile Adăscăliței, cu studenții săi,
în cercetare etnologică, pe teren, anii 1970*

Fonoteca arhivei de folclor
„Vasile Adâscăliței”

Vol. 3. Jocuri și cântece bătrânești
Asta-i hora din străbuni

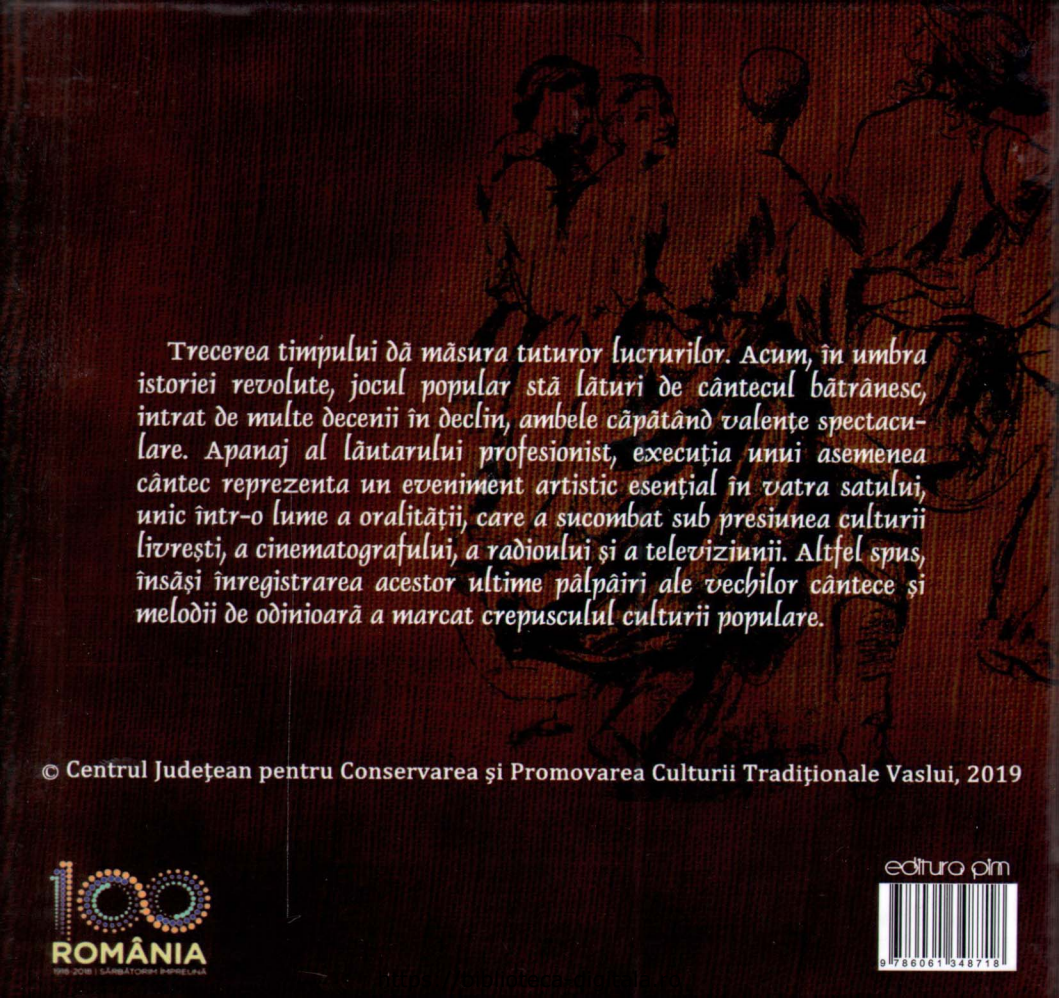

© Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Vaslui

<https://biblioteca-digitala.ro>

Tipar digital realizat la Tipografia pim
Iași, Șoseaua Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 109, 700497
Tel.: 0730.086.676, 0732.430.407;
Fax: 0332.440.715
E-mail: editura@pimcopy.ro, editura.pim@gmail.com
www.pimcopy.ro

Trecerea timpului dă măsura tuturor lucrurilor. Acum, în umbra istoriei revolute, jocul popular stă lături de cântecul bătrânesc, intrat de multe decenii în declin, ambele căpătând valențe spectaculare. Apanaj al lăutarului profesionist, execuția unui asemenea cântec reprezenta un eveniment artistic esențial în vatra satului, unic într-o lume a oralității, care a sucombat sub presiunea culturii livrești, a cinematografului, a radioului și a televiziunii. Altfel spus, însăși înregistrarea acestor ultime pălpâiri ale vechilor cântece și melodii de odinioară a marcat crepusculul culturii populare.

© Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Vaslui, 2019